

شماره ۱۹۵ دوره هشتم
سال چهارم سه شنبه ۱۳۶۶/۱۲/۴
بها ۳۰ ریال

پیام یلنوم دی ماه ۱۳۶۶ کمیته مرکزی حزب توده ایران به زندانیان توده‌ای و دیگر مبارزان دربند

یلنوم دی ماه ۱۳۶۶ کمیته مرکزی حزب توده ایران گرمترین و پرشورترین دروهای خود را به شا فرزندان شایسته خلق میفرستد. شمانی که مرواریدهای رنج و رزم و امید و از ژرفای دریای توفنده خشم و خروش خلق پرآمده‌اید. شمانی که بانگ رایتان، نه تا فراسوی دیوارهای زندانها، که تا فراسوی مرزها و در سراسر کیتی طنین انداز است.

مهرزمان درتند!

بدانید که علیرغم تلاشهای پردامنه و توطئه‌های رنگارنگ رژیم
بقیه در ص ۶

کم مستم
اما فریادیم
بسیارند
اما خاموشند
میان ما و آنان
تلها صدای ماست
آهنگ پای ماست
ما غیظناهم
آنان دریا

جلال سرفراز
بهن ۶۶

یلنوم دی ماه کمیته مرکزی ووظایف تک تک ما

دردیماه سال جاری، یلنوم کمیته مرکزی حزب ما برگزار کردید و با کامیابی دربارہ زنجیره‌ای از مسائل عمده سیاسی - تئوریک و سازمانی به تصمیم گیری پرداخت. بدون تردید، یلنوم دیماه، از نظر ماهیت تصمیماتی که در آن گرفته شده است، در تاریخ حزب ما جای ویژه‌ای را اشغال خواهد کرد. چرا که اجرای این تصمیمات می تواند چرخشی در زندگی سیاسی و سازمانی حزب ما برپود آورد.

در آغاز، ضروریست درباره اهمیت و حساسیت لحظه‌ای که در آن یلنوم دیماه حزب توده ایران برگزار کردید سخن بگوئیم. با استناد به گزارش هیات سیاسی، در بیانی فشرده از جمله خاطرنشان می سازیم:

یلنوم دیماه در شرایطی برگزار کردید، که بهسازی های ژرف و همه جانبه‌ای در اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی در چارچوب دگرگونسازی و شتابان کردن رشد اجتماعی - اقتصادی، علنیت و دمکراسی بمنظور پیاخگویی به نیازهای عینی این مرحله از رشد و شکوفائی سوسیالیسم و با بهره گیری از ذخایر بالقوه عظیم سوسیالیسم صورت می گیرد.

- یلنوم دی‌ماه در شرایطی برگزار کردید که بحران اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، ایدئولوژیک و نظامی ژرفی سرپای نظام حاکم را فراگرفته و اختلافات و کشمکش های درون حاکمیت حادث شده است. موج ناخشنودی و مخالفت توده‌های مردم علیه رژیم ضد مردمی و ضد ملی و ولایت فقیه" ابعاد بی سابقه‌ای یافته است. رژیم پاهای از دست دادن پایگاه اجتماعی خود، بیش از پیش برای استوار ساختن پایه‌های لرزان حکومتش به حربه ترور و خفقان متوسل می شود. در این میان، تفرقه و چند پارچگی در دآوری که در بین نیروهای انقلابی و دمکراتیک و ترقی خواه فرماشرواست، بسود ارتجاع و امپریالیسم است.

بقیه در ص ۲

اعلامیه میخائیل گارباچف در باره افغانستان

بزودی در ژنو دور تازه، گفتگوها میان افغانستان و پاکستان بامیانجیگری نماینده شخصی دبیرکل سازمان ملل متحد آغاز می‌شود. شانس زیادی وجود دارد که دور آتی گفتگوها واپسین دور بشود.

تاکنون در گفتگوهای ژنو کار تدوین اسنادی که همه جوانب سامان بخشیدن به مسئله را در بر میگیرند تقریباً تمام شده است. در میان این اسناد، موافقت نامه افغانستان و پاکستان درباره عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر و بازگشت آوارگان افغانی از پاکستان با تضمین‌های بین المللی برای عدم دخالت در امور داخلی افغانستان و سند مربوط بقیه در ص ۴

هشتم فوریه ۱۹۸۸، روزنامه‌های اتحاد شوروی متن اعلامیه میخائیل گارباچف، دبیرکل کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی، برای افغانستان را منتشر کردند. اعلامیه چنین آغاز می‌شود:

درگیری نظامی زمان درازی است که در افغانستان ادامه دارد. این درگیری یکی از سنگین‌ترین و دردآورترین جنگهای منطقه‌ای است. اگر بر پایه جمیع رویدادها دآوری شود، اینک شرایط لازم برای حل سیاسی آن فراهم شده است. در این پیوند، دولت اتحاد شوروی لازم می‌بیند نظرات خود را بیان کند و مواضع خویش را تا به آخر روشن سازد.

پنج گام دیو سرمایه

"شرایط سیاسی دگم، زمینه را برای تنوره کشیدن دیوتعم و ثروت و سرمایه فراهم کرد و دیواز خواب برخاست."

محمد ابراهیم اصغرزاده، یکی از دانشجویان "خط امام"، در مقاله‌ای زیر عنوان "لزوم دستیابی به تحلیل جامع از وضعیت کنونی انقلاب"، در "کیهان" ۲۱ بهمن ضمن بیان واقعیتی که به آن اشاره شد، روند برخاستن دیو سرمایه را چنین تصویر می‌کند: "اولین قدم از جانی آغاز شد که داشتن سرمایه و ثروت، از ضد ارزش بودن خارج شد... دومین قدم این بود که جامعه باید به این واقعیت گردن نهد که قطب محروم و فقیر وجود ندارد و این وجود از طبیعت جوامع بشری و خلقت انسانی است. پس الزاما ننگ آور و مساله غیرقابل تحملی نباید تلقی شود و شعارهای اولیه انقلاب تنها شعار هستند و با آفرینش آدمیان در تضادند و اساسا این شعارها تحت تاثیر مکاتب مادی به درون ذهن و خواست مردم ما رسوخ کرده بودند. پس اختلاف و فاصله طبقاتی یک واقعیت

قابل تحمل است. سومین قدم همین تحمل بود. تحمل در برابر رشد و ثروت روزافزون بخش سرمایه‌دار جامعه، سکوت کردن و تشویق بخش فقیر و محروم به بردباری و تحمل بیشتر و ارشاد به همزیستی مسالمت آمیز و بده پستانهای گدا پرورانه. قدم چهارم: کسب امنیت حقوقی و شغلی (برای حاکمیت سرمایه) و تلاش برای تثبیت این روند. قدم پنجم: تبدیل به ارزش شدن و گرفتن حق قدرت مداری و تعیین سیاست بقیه در ص ۶

درصنحات بعد

پیام شادباش کمیته مرکزی حزب توده ایران
به کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق (اکثریت)

در ص ۲

پیام یلنوم دی‌ماه ۱۳۶۶ کمیته مرکزی
حزب توده ایران به خلق رزمندگان کردستان

در ص ۴

پیروز باد مبارزه خلق در راه سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی!

پلنوم دی ماه کمیته مرکزی و وظایف

- پلنوم در شرایطی برگزار گردید که در پی گسترش فعالیت هسته ها و واحدهای حزبی در داخل کشور، نهادهای سرکوبگر رژیم، با بسیج نیرو و امکانات سازماندهی توره‌های تعقیب و پیگیری، درصدد برآمده‌اند تا یورش‌های تازه و پرماده‌ای را علیه حزب ما به اجرا گذارند.

- پلنوم در شرایطی برگزار گردید که "درمیچ دورانی، حزب ما با مشکلاتی نظیر مشکلات امروزی روبرو نبوده است" و درعین حال "هیئت سیاسی‌پهلوی (که در گزارش آمده است) قادر به اجرای وظایف سیاسی خود نشده" بود. افزون بر آن، "برای بعضی از رفقا، گرچه انگشت شمار، ... پنهانکاری در مهاجرت معنا و مفهومی" نداشت. و بدون در نظر گرفتن مصالح والای حزب، رهنمودها و دستورات صریح حزبی و اصول و موازین شرایط کار مخفی را زیرپایمی گذاردند و در مواردی حتی "افراد" از ترکیب کمیته مرکزی و نیز هیئت سیاسی آگاهانه به تبلیغ علیه خط مشی مصوب اکثریت می پرداختند یا به نامه پراکنی، شایعه پردازی و نقض موازین حزبی سرگرم بودند و منافع خودخواهانه شخصی خویش را بر منافع و مصالح حزب ترجیح دادند.

- پلنوم در شرایطی برگزار گردید که دشمنان طبقاتی و مخالفان سیاسی ما از مدتها پیش چنگ روانی و تبلیغاتی گسترده‌ای را علیه حزب توده ایران آغاز و دنبال می کردند. در این باره در گزارش می خوانیم: آنها تلاش جدی دارند تا از طریق "نامن" جلوه دادن تشکیلات، "غیر انقلابی و غیر دمکراتیک" نشان دادن حزب، پرونده سازی، ترور معنوی رهبری حزب، تشویق خودمحوربینی و جاه طلبی، بهره برداری از رقابت های ناسالم و دادن اطلاعات کذب و حتی جعل اسناد به فریب اعضا و هواداران حزب در جهت تضعیف سازمان های حزبی بپردازند."

بدینسان، برای تحکیم هرچه بیشتر صفوف حزب و گسترش هرچه بیشتر فعالیت انقلابی آن در سطح جامعه در ارتباطی منطقی با این خواسته‌ها، پاسخگویی به پاره‌ای مسائل عمده سیاسی-تئوریک و سازمانی که پیش روی حزب و جنبش قرار داشت، پلنوم دیماه تشکیل گردید و در فضایی دمکراتیک و صمیمانه با موفقیت به کار خود پایان داد. بخش مهمی از اسناد مربوط به این گردهمایی که در شماره‌های اخیر "نامه مردم" انتشار یافته، آئینه تمام نای شیوه نگرش، مواضع و دیدگاه‌های سیاسی-تئوریک و خط مشی و وظایف مهم حزب در اوضاع و احوال پیچیده امروز زندگی اجتماعی و سیاسی جهان و ایران است.

اینک به چرمت می توان گفت، مجموعه اسنادی که از تصویب پلنوم گذشت، پاسخگویی نیازهای این مرحله از رشد حزب است و بالقوه راه گسترش هرچه بیشتر فعالیت حزب در زمینه‌های سیاسی و سازمانی را هموار می کند. اسناد پلنوم، بعنوان ثمره خردجمعی، روشن بینی انقلابی و برخورد خلق به واقعیات و دگرگونی های اجتماعی و سیاسی ایران و جهان و مسائل مربوط به حزب و جنبش، و وظائف بسیار پراهمیتی را در زمینه های گوناگون پیش روی همه اعضا و هواداران حزب قرار می دهد. خصلت این وظائف با خصلت برخورد انتقادی که در گزارش هیئت سیاسی پکار رفته است همخوانی کامل دارد و از شجاعت، توانائی و عزم راسخ برای چیرگی بر کاستی ها و نارسائی ها سرچشمه می گیرد.

چون روز روشن است که گرفتن تصمیات شجاعانه و تعیین درست وظایف و فرمولبندی آنها بر روی کاغذ، اگر چه برای یک حزب سیاسی انقلابی در خورد اهمیت است ولی بهیچ روی کافی نیست. با گسترش هرچه بیشتر فعالیت انقلابی باید وظائف درست را به اجرا درآورد و درستی آنها را در عمل به اثبات رساند، در غیر آن صورت راه به چایی برده نمی شود. به دیگر سخن، اگر تدارک معنوی با تدارک مادی، تئوری با پراتیک همراه نکرده، همانند سبب بدون چاشنی و باروت نم کشیده هرگز عمل نخواهد کرد.

برای عملی ساختن این وظائف باید همه ارگان های رهبری و اعضای حزب، با احساس مسئولیت ژرف آستین بالا زنند و هریک نقش ویژه خود را اجرا نمایند. هر ارگانی در هرپایه از مسئولیت رهبری خواه هیئت سیاسی یا هیئت دبیران و خواه رهبری سازمان ها، واحدها و هسته های حزبی، باید با ارزیابی دقیق نیرو و امکانات موجود خود، رهنمود های عملی خویش

را از بین وظایف بسیار گوناگونی که از تصمیات پلنوم ناشی می گردد، تنظیم کنند. در این میان، باید با این طرز تفکر - که اساسا از پیرون حزب تبلیغ می شود - که در برخورد به پدیده ها، روندها و مناسبات حزبی، چرخش همه امور را بقول معروف بر "شاخ سبیل" یا گرده عضو یا تنی چند از اعضای حزب می بیند و بر این پایه موضع غیرفعال اتخاذ می کنند، پشت مبارزه کرد. سلامت مضمون و ماهیت فعالیت حزب، پشاپه محصول رزم و رنج و درد و جانفشانی همه توده ای ها در بیش از ۴۶ سال حیات آن، خواه در برخورد با مسائل اجتماعی و سیاسی، خواه مناسبات درون حزبی، ناشی از خواست و اراده این یا آن فرد، هر چند مسئول در حزب، نیست و نمی تواند باشد. حرکت موزون و متعالی حزب نتیجه تداوم مجموعه به هم پیوسته ای از خواست ها و عملکردهاست و با شیوه نگرش فعال و عمل ابتکار آمیز همه اعضا، حزب ارتباط تنگاتنگ دارد.

برای اجرای تصمیات، جدا از وظایف ارگانهای رهبری، سرانجام این اعضا و هواداران حزب هستند که در جریان فعالیت انقلابی خود، بذر شعارها، خواست ها و اندیشه های حزب را در بین توده ها می افشانند. و از همین جاست که وظیفه بررسی و درک ژرف و همه جانبه و پیگیری مواضع و دیدگاه های کمیته مرکزی پیرامون روندها و رویدادهای جدید قد برمی افرازد. زیرا عضو حزبی که بر مواضع و دیدگاه های حزب تسلط نداشته باشد، نمی تواند مبلع حزبی خوبی باشد و توده ها را زیر پرچم شعارهای سیاسی حزب متشکل و متحد سازد. در این راه، طبیعی است که آگاهی و ابتکار عمل و درآمییزی درست کار مخفی و علنی از عوامل مهم پیشبرد نظرات حزب بشمار می رود.

به باور ما، از اسناد کنفرانس ملی و پلنوم دیماه در مجموع می توان بعنوان برنده ترین حربه مبارزاتی در عرصه مبارزه ایدئولوژیک با دشمنان و مخالفان حزب و بمنظور گسترش دامنه فعالیت افشاگرانه و سازمانگرانه بهره جست.

در ارتباط با اسناد پلنوم دیماه اشاره و نکاهی گذرا به چند موضوع پراهمیت ضروریست.

در گزارش ارائه شده از جانب هیئت سیاسی که از تصویب پلنوم گذشت، در بخش مربوط به "رویدادهای جهانی و موضع حزب ما" بدرستی توجه عمده معطوف به شکافتن محتوا و ماهیت استراتژی دگرگونسازی و شتابان کردن رشد اجتماعی - اقتصادی در اتحاد شوروی و ابزارهای ضرور پیشبرد این استراتژی یعنی ژرفش و گسترش بیشتر دمکراسی و علنیت و در پیوندی جدایی ناپذیر با این تحولات نوآندیشی و مسئله صلح جهانی شده است. زیرا، به باور ما، تدابیر اتخاذ شده در پلنوم های ژانویه و ژوئن ۱۹۸۷ حزب کمونیست اتحاد شوروی، مهمترین رویداد در فاصله برگزاری دو پلنوم حزب ما، در سطح جهان و جنبش کارگری و کمونیستی است. بدون تردید این رویداد تأثیرات ژرفی بر آینده جهان و سوسیالیسم، بر مجموعه روابط و مناسبات بین المللی، بر پراهمیت ترین و حیاتی ترین امر جهانی در شرایط انباشت عظیم چنگ افزارهای نابود ساز هسته ای یعنی تأمین صلح و نجات هستی بشر از خطر نابودی، بر بیکارآزادبخت خلق ها و مبارزات انقلابی احزاب کمونیستی و کارگری گذارده و خواهد گذارد. درعین حال، گزارش هیئت سیاسی، همچنین با نقد درونمایه برداشت های خطا آمیز نیروهای راست و چپ از تحولات جاری در اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی و در این رابطه تفسیرهای نادرست و بیگانه با روح و مضمون راستین مقلاتی همانند نوآندیشی، دمکراسی و علنیت، چراغ راهی بدست می دهد تا از افتادن در دام برهمه‌نوی های نادرست و کلیشه ای دوری جوئیم.

در بخش مربوط به "برخی مسائل حاد جامعه"، اساسا در راستای تدقیق در بخش مربوط به "ارزیابی مصزوب کنفرانس ملی، بخاطر هموار کردن راه گسترش فعالیت حزب و روشنگری و سازماندهی در میان توده ها، یکرشته مسائل پراهمیت و حاد در ارتباط با روندها و رویدادهای اوضاع حاکم بر جامعه مورد بررسی قرار گرفته است. درعین حال پلنوم ضمن بیان مواضع اصولی ما پیرامون خصلت و مرحله انقلاب و سرکردگی طبقه کارگر در مرحله انقلاب ملی و دمکراتیک و در این زمینه، مرزبندی با برخی نیروهای چپ، شعارها و پیشنهادهای تاکتیکی مشخصی در زمینه های گوناگون برای گسترش مبارزه

پیام شاد باش کمیته مرکزی حزب توده ایران به کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

رفقای عزیز همراه با پرشورترین درودها، نیاز به سازماندهی دارد. این نیاز بویژه از آن مقدمه‌مین سالگرد بنیان‌گذاری سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) را به شما و از طریق شما به همه اعضا و هواداران سازمان صمیمانه تهنیت می‌گوئیم.

۱۹ بهمن ۱۳۶۶ - ۱۷ سال از طلوع سازمانی می‌گذرد که آرزو و آرمان آن همواره مبارزه* فدائیکارانه در راه نیکبختی و بهروزی طبقه* کارگر و دیگر خلقهای زحمتکش میهن ما بوده است. حزب توده* ایران در طول این سالهای دشوار مبارزه، پیوسته حامی پیکار انقلابی و بالندگی سازمان بعنوان هرمز و همسنگر خود بوده و در آینده نیز خواهد بود.

رفقای گرامی شما و ما در شرایطی آغاز هفدهمین سال تولد سازمان را جشن می‌گیریم که بحران عمیق ناشی از خیانت سران جمهوری اسلامی به آرمانهای انقلاب بهمن میهن ما را فرا گرفته است. جنگ، فقر، ویرانی، اختناق، فساد و سیه‌روزی بیداد می‌کند و سرکوب نیروهای انقلابی و دمکراتیک به وحشیانه‌ترین وجه ممکن اعمال می‌شود. امپریالیسم جهانی، به سرکردگی امپریالیسم آمریکا، در رویای خوش گذشته به احیای کامل مواضع از دست رفته می‌اندیشد و استعداد رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی را در این زمینه بی‌درپی می‌آزماید.

در چنین شرایطی مردم شریف و زحمتکش میهن ما در تنگنای طاقت فرسای مادی و معنوی و زیر فشار دم‌افزون جنگ و اختناق به مبارزه علیه رژیم پیر می‌خیزند. مبارزه* خودپو و پراکنده* زحمتکشان و استای تاملین عامل ذهنی انقلاب تلاش ورزیده

مسئولیت عمیق نسبت به سرنوشت حال و آینده حزب، بخاطر غلبه بر عوامل عینی و ذهنی ای که سنگ راه فعالیت پربارتر و ثمربخش تر حزب شده بودند، با جدیت و واقع بینی و بدون از خواست اندیشی، به‌دوری و تصمیم گیری پرداخت. مصوبات پلنوم پیرامون مسائل سازمانی، نشانگر آنست که رفقای رهبری خواستار برخورد اصولی، قاطع و ریشه‌ای با مجموعه پدیده‌هایی هستند که در روند فعالیت حزب، بنوعی نقش بازدارنده ایفا کرده‌اند و می‌کنند. به نظر ما، پلنوم، برپایه اعتماد متقابل، تلاش رفیقانه و بکارگیری خرد نیکخواهانه جمعی، توانست اهرم ها و افزارهای ضرور سازمانی در راستای تحکیم پایه‌های انضباط و ژرفش وحدت اراده و عمل درسرایای حزب را فراهم سازد. رفقای حزبی!

پلنوم با درک ضرورت های لحظه و نیازهای جنبش انقلابی ایران، وظائف حزب را برای یک مرحله بسیار پراهمیت تاریخی تعیین کرد، حال وظیفه تک تک ماست که در راه جامعه عمل پوشاندن به مصوبات پلنوم در همه عرصه‌ها با دل گرم و مغز سرد برزیم. برزیم و یک لحظه از یاد نهریم که لنین چه می‌گفت: "وظیفه ماست که استحکام، خویشتن‌داری و پاکیزگی حزب خودمان را حفظ کنیم. ما باید بکوشیم نام و اهمیت عضو حزب را بالاتر و بالاتر و بالاتر ببریم" (لنین، ج ۷، ص ۲۹۱ - ۲۹۰).

در راه ایجاد دگرگونی در زندگی اجتماعی - اقتصادی ایران و جامعه عمل پوشاندن به شعار آزادی، استقلال، عدالت اجتماعی و صلح از طریق ایجاد جبهه متحد خلق ارائه کرد. گزارش همچنین با توضیح ضرورت اتحادهای گسترده دمکراتیک در جهت بهره‌برداری و گردآوری همه قطره‌های ناراضی و مخالفت توده‌های خلق علیه سیاست رژیم در زمینه‌های گوناگون، و تبدیل این قطره‌ها به سیلی بنیان کن و فراهم ساختن زمینه برای تشکیل جبهه متحد خلق، تشکیل جبهه‌ای از مبارزان راه آزادی و صلح را به خلق و جنبش پیشنهاد می‌کند. به نظر ما چنین جبهه‌ای پاسخگوی نیازهای مبرم امروز جنبش انقلابی میهن ماست. این جبهه در واقع تجلی دو خواست عمده خلق است. محتوای اساسی و سمت دهنده فعالیت این جبهه عبارتست از تلاش برای برقرار ساختن چتر آزادی‌پرفراز میهنان و پایان دادن به جنگ ایران و عراق.

گذشته از مسائل سیاسی - تئوریک، گزارش هیئت سیاسی به پلنوم پیرامون مسائل سازمانی، از خطاکاری‌ها، انضباط شکنی‌ها و زمینه‌های بروز برخی ناپسامانی‌ها که ریشه در برخوردها و عملکردهای ناصالح داشته است، با روشنی و صراحت انقلابی سخن گفته است. افزون بر آن باید به آگاهی رفقای حزبی رساند که شرکت کنندگان در پلنوم با احساس

پیش بسوی وحدت همه‌جانبه مبارزان راه طبقه کارگر

در حزب واحد پیشاهنگ طبقه کارگر

پیام یلنوم دی ماه ۱۳۶۶ کمیته مرکزی حزب توده ایران به خلق رزمنده کردستان

دهها هزار نفر پاسدار، بسیجی، سرباز و ایجاد پایگاه در هر روستا، عملاً کردستان را به منطقه تمام عیار جنگی تبدیل کرده است.

یلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران، ضمن محکوم کردن جنایاتی که نسبت به خلق کرد در ایران اعمال می‌گردد، همبستگی خود را با مبارزه حق طلبانه این خلق در راه رفع ستم ملی و نیل به حق تعیین سرنوشت خویش اعلام می‌دارد.

ما بر آنیم، مبارزه خلق کرد در کردستان ایران برای رهائی از ستم ملی بخشی از مبارزه سراسری مردم ایران علیه رژیم "ولایت فقیه" است.

باید نیروهای مدافع حقوق ملی خلق کرد از یکسو، کشمکشها و تنشهای فیمابین را، که در تحلیل نهائی به زیان آنان و به سود دشمنان مردم کردستان است، کنار بگذارند و متحد علیه دشمن مشترک عمل کنند و از سوی دیگر، به نحوی جدی و تأخیرناپذیر، در راه پیوند خود با دیگر نیروهای ضد رژیم در سراسر ایران گام بردارند.

حزب توده ایران به مبارزان کرد درود می‌فرستد و بار دیگر آنان را به مبارزه متحد در راه سرنوشتی رژیم جمهوری اسلامی فرامی‌خواند.

هشت سال از روبرویی رژیم خودکامه جمهوری اسلامی با خلق ستمدیده کرد می‌گذرد - خلقی، که در دوران ستمشاهی، دوش به دوش دیگر مردم ایران رزمید، در پیروزی انقلاب بهمن نقش شایسته خویش را ایفا کرد و به حق انتظار داشت، تا انقلاب خواست عادلانه اش را که خودمختاری کردستان در ایرانی واحد و دمکراتیک بود، برآورده سازد.

مگر مردم کردستان غیر از خواست تأمین آزادیهای دمکراتیک در سراسر ایران و نیل به حقوق ملی خویش، حق خودمختاری اداری و فرهنگی کردستان، حق احیاء فرهنگ، زبان، تاریخ و سنن ملی، حق تحصیل به زبان مادری و حق داشتن امکانات متساوی با دیگر هموطنان در ساختن ایرانی شکوفان و بالنده، چه خواست دیگری دارند، که همچنان آماج خشم و یورش سبانه رژیم "ولایت فقیه" قرار داشته باشند.

طی سالهای بعد از پیروزی انقلاب، برای خاموش کردن فریاد و قیام مردم کرد به استخوان رسیده کردستان، نیروهای مسلح رژیم، اهالی دهها روستا را قتل عام کرده اند. رژیم با تمرکز بیش از

همه آن چیزهایی که دیگر می‌دانیم منجر به بازنگری عمیق مشی سیاسی توسط رهبری افغانستان و در رأس آن نجیب الله رئیس جمهور گردید و بصورت سیاست مین پرستانه و واقع بینانه آشتی ملی بخود شکل گرفت. صحبت بر سر یک اقدام بسیار شجاعانه و مردانه است: نه تنها فراقخواندن به قطع درگیری مسلحانه، بلکه همچنین پیشنهاد تشکیل دولت ائتلافی و تقسیم قدرت با مخالفان، از جمله با کسانی که علیه دولت مسلحانه می‌جنگند و حتی کسانی که در بیرون از مرزهای کشور، عملیات شورشیان را رهبری می‌کنند و آنها را با اسلحه و مهمات دریافت شده از کشورهای خارجی مجهز می‌سازند. و همه اینها توسط دولتی پیشنهاد شد که اختیارات قانونی دارد و حاکمیت واقعی در دست اوست.

سیاست آشتی ملی نمایانگر نواندیشی از جانب افغانستان است و در آن نه ضعف، بلکه نیروی روانی، خرد و شایستگی رهبران سیاسی آزاد و شرافتمند که در غم حال و آینده کشور خود هستند نمایان می‌شود.

در اعلامیه رفیق گارباجف آنگاه گفته می‌شود:

بطور مشخص می‌توانیم بگوئیم: هر قدر زودتر صلح در سرزمین افغانستان برقرار شود، همانقدر آسانتر سربازان شوروی از آنجا بیرون برده خواهند شد.

سیاست آشتی ملی یک کار پایه سیاسی در اختیار تمام کسانی گذاشت که خواهان صلح در افغانستان هستند. چگونه صلحی؟ آنگونه که خلق افغانستان خواهان آنست. خلق سربلند، آزادی دوست و کرد افغانستان که از مبارزه چند سده ای، برای آزادی و استقلال خود گذار کرده، صاحب کشور خویش بوده و خواهد بود. کشوری که به گفته

اعلامیه میخائیل گارباجف . . .

به پیوند متقابل میان همه عناصر سامان بخشی سیاسی وجود دارد. برای ایجاد مکانیسم کنترل هم توافق صورت گرفته است.

چه کار دیگری باقی مانده است؟ تعیین مهلت‌های بیرون بردن سربازان شوروی از افغانستان به گونه ای که برای همه قابل قبول باشد. بویژه مهلت‌ها، چرا که طی موافقت با رهبری افغانستان، ماتصمیم اصولی سیاسی درباره بیرون بردن سربازان شوروی را اتخاذ و بموقع اعلام کردیم.

مسئله مهلت‌ها، هم جنبه فنی و هم جنبه سیاسی دارد. تا آنجا که مربوط به جنبه فنی می‌شود، معلوم است که برای بیرون بردن عملی سربازان مدت زمان معین لازم است. در اینجا وارد جزئیات شدن چندان لازم نیست.

اما جنبه سیاسی مسئله در اینست که بیرون بردن سربازان شوروی طبیعتاً با غیر مجاز بودن دخالت در امور داخلی افغانستان پیوند دارد. اکنون پیش شرط‌های لازم برای حل این مسئله ایجاد شده است.

با میل به همکاری در راستای به پایان رساندن موفقیت آمیز گفتگوهای افغانستان و پاکستان در ژنو، دولتهای اتحاد شوروی و جمهوری افغانستان به توافق رسیدند که تاریخ مشخص برای آغاز بیرون بردن سربازان شوروی را ۱۵ ماه مه ۱۹۸۸ تعیین کنند که باید در طرف ده ماه پایان پذیرد. این تاریخ با در نظر گرفتن اینکه موافقت نامه‌های حل مسئله نه دیرتر از پانزدهم مارس ۱۹۸۸ امضا خواهد شد و دو ماه پس از آن بگونه ای همزمان به اجرا گذاشته خواهد شد تعیین گردیده است. اگر موافقت نامه‌ها پیش از ۱۵ مارس امضا شود بیرون بردن سربازان هم زودتر شروع خواهد شد.

اخیراً چنین مسئله ای نیز مطرح گردید: آیا نمی‌شود بیرون بردن مرحله ای سربازان شوروی بگونه ای انجام شود که در مرحله اول بخش نسبتاً بزرگتر سربازان از افغانستان خارج شوند. چنانچه، برای اینهم آماده ایم. رهبران افغانستان و ما با اینکار موافقیم.

همه اینها شرایط لازم برای امضای هر چه زودتر موافقت نامه سامان بخشیدن به مسئله را فراهم می‌کند.

البته این بدان معنا نیست که اکنون دیگر هیچکس نمی‌تواند جلوی حل مسئله را بگیرد و گفتگوها را به عقب بازگرداند. اما ما میل نیستیم فکر کنیم که دولتها و سیاستمدارانی پیدا خواهند شد که در برابر خلق افغانستان و دیگر خلفا مسئولیت یا شکست مواجه کردن تلاشها برای حل مسئله را به عهده بگیرند. ما باور داریم که عقل سلیم پیروز خواهد شد.

در اعلامیه سپس گفته می‌شود: هر درگیری نظامی، از جمله درگیری نظامی داخلی می‌تواند جو را در تمام منطقه مسموم کند و وضعی نا آرام و نگران کننده برای مسایکمان بوجود آورد، هر چند از آلام و تلفات خلق همان کشور سخن نگوئیم. به این جهت ما مخالف همه درگیری‌های نظامی هستیم. ما می‌دانیم که مواضع رهبری افغانستان نیز چنین است.

رئیس جمهور نجیب الله بصورت چند حزبی در عرصه سیاسی و چند بخشی در اقتصاد اداره خواهد شد.

خود افغانها وضع نهائی کشور خود را در میان دولتهای دیگر تعیین خواهند کرد. اکثر آ گفته می‌شود که افغانستان کشوری مستقل، غیر متعهد و بیطرف خواهد بود. ما هم خشنود خواهیم بود اگر چنین همسایه ای در مرزهای جنوبی خود داشته باشیم.

در پیوند با مسئله آغاز بیرون بردن سربازان شوروی لازم است موضع مادر موردیک جنبه دیگر از مسئله هم روشن شود:

آیا بیرون بردن سربازان با پایان یافتن تلاشها برای تشکیل دولت نوین و ائتلافی یعنی به نتیجه نهائی رسیدن سیاست آشتی ملی ارتباط دارد؟ به نظر ما ارتباط ندارد.

بیرون بردن سربازان شوروی در ترکیب با جنبه‌های دیگر سامان بخشی و ایجاد تضمین‌های عدم مداخله مسئله جداگانه است. در این روند دولتهای گوناگونی شرکت می‌کنند. در واقع بنظر ما ایران همسایه هم نباید از سامان دهی سیاسی بر کنار بماند.

آشتی ملی و تشکیل دولت ائتلافی بکلی چیز دیگری است. این یک مسئله خاص داخلی افغانستان است. تنها خود افغانها گر چه تعلق به اردوهای مختلف و حتی در گهر داشته باشند می‌توانند آنرا حل کنند. و هنگامیکه به ما می‌گویند اتحاد شوروی موطف است در چنین گفتگوهای حتی با حضور دولتهای سوم شرکت کند، روشن و محکم پاسخ می‌دهیم: نه، متشکریم، این مربوط به ما نیست و به شما هم مربوط نیست.

و آیا درگیری‌های نظامی پس از بیرون بردن

نگاهی به "جهان سوم"

شرکت کمیسیون ارتباطات...

از آنجا که مسابقه تسلیحاتی منابع عظیم مالی انسانی و مادی را به ناپودی می‌کشد، "کمیسیون خلیج سلاح و توسعه" از توافقی اتحاد شوروی و آمریکا در زمینه ناپودی سلاح‌های هسته‌ای استقبال بعمل آورد. نماینده "کمیسیون ارتباطات سندیکا‌های زحمتکشان ایران" ضمن ایراد سخنان مشروحی به ذکر اهمیت ارتباطات جنگ‌های منطقه‌ای و مسابقه تسلیحاتی پرداخت و گسترش جنگ ایران و عراق را "بخشی از استراتژی عمومی امپریالیسم آمریکا و متحد آن اسرائیل برای بحرانی‌تر کردن اوضاع خاورمیانه و اعمال فشارهای اقتصادی و سیاسی بر خلقت‌های منطقه" توصیف کرد. نماینده کمیسیون ارتباطات سندیکا‌های زحمتکشان ایران در پایان سخنان خود به ذکر نونه‌هایی از تلهیفات و عوامل فیزیکی های رژیم برای گسیل بیش از پیش جوانان و نوجوانان کشورمان به چپ‌های جنگ پرداخت که تعجب و تأثر عمیق حاضران را برانگیخت.

کشورهای سوسیالیستی بسته به امکانات خود به کشورهای در حال رشد و بهره‌بر آن کشورهایی که موضوع جنگ‌های اعلام نشده قرار گرفته‌اند، برای غلبه بر عقب ماندگی و دستیابی به پیشرفت اقتصادی و اجتماعی کمک می‌رسانند.

وام‌ها شد. مسائل کشورهای در حال توسعه و بهره‌مستله وام‌های خارجی موضوع بحث جلسه مشورتی هشت رئیس جمهور کشورهای آمریکای لاتین (آرژانتین، برزیل، ونزوئلا، مکزیک، پاناما، پرو و اوروگوئه) نیز بود که در ماه نوامبر در آکاپولکوکی مکزیک برگزار شد. در سند جلسه یاد شده گفته می‌شود که وام‌ها بازپرداختنی نیست و کاهش نرخ بهره و جلوگیری از فرار سرمایه‌ها از کشورهای این منطقه و تجدید نظر در سیاست صندوق بین‌المللی پول طلب شده است. این کشورها در سال ۱۹۸۷ تلاش‌های فراوانی برای گسترش مناسبات اقتصادی بین خود انجام دادند. مناسبات با کشورهای سوسیالیستی هم به صورت دوجانبه و چندجانبه که بر پایه برابری و سود متقابل قرار دارد گسترش می‌یابد که به این کشورها امکان می‌دهد بر عقب‌ماندگی خود غلبه کنند و اقتصاد مستقل خود را پایه گذارند.

کشورهای سوسیالیستی از مهارزه کشورهای در حال رشد علیه نواستعمار و بخاطر بازسازی مناسبات بین‌المللی بر پایه دموکراسی و عادلانه پشتیبانی می‌کنند. کشورهای عضو پیمان ورشو مواضع هماهنگ خود را در سند "برای چیره شدن بر نرخ‌نازل توسعه و برقرار کردن نظم اقتصادی نوین بین‌المللی" ابراز داشتند.

شرایط برای رشد اقتصادی جهان سوم در سال ۱۹۸۷ نیز نامطلوب بود. بهای مواد خام صادراتی آنها در سطح بسیار پایینی قرار داشت. این مسئله تأثیر منفی بر درآمد ارزی شان می‌گذاشت. سیاست حمایت از تولیدکنندگان خودی که در کشورهای سرمایه‌داری تشدید می‌شود و در عین حال وام‌های سنگین خارجی، اثرات منفی بر رشد اقتصادی کشورهای جهان سوم می‌گذارد. بازپرداخت وام‌ها و پرداخت بهره‌های عظیم، اندوخته‌های اندکی را که کشورهای جهان سوم می‌توانند برای غلبه بر عقب‌ماندگی‌ها، توسعه نیروهای مولده و زیرساخت اقتصادی کنار بگذارند آب می‌کند.

تلاش‌های برخی کشورهای در حال رشد برای حل مسئله وام‌های خارجی که اکثراً به کمک صندوق بین‌المللی پول انجام می‌گیرد، منجر به ژرفتر شدن بازم بیشتر تضادها می‌گردد. سیاست پرداخت وام‌ها از طریق معاملات بازر نیز نتایج مطلوب بهار نمی‌آورد.

بهره‌مسابقه تسلیحاتی تأثیر بسیار شدیدی بر اقتصاد کشورهای در حال رشد می‌گذارد. هر سال، این کشورها ده‌ها میلیون دلار برای خرید جنگ‌افزار و یا تولید آنها و همچنین نگهداری دستگاه نظامی به مصرف می‌رسانند.

مسائل اقتصادی جهان سوم در سال گذشته دستور روز بسیاری از کنفرانس‌ها و مشاورات بین‌المللی در سطوح مختلف بود. نمایندگان نشست فوق‌العاده سازمان وحدت آفریقا هم که در سامبر سال گذشته برگزار شد نگرانی خود را از وضع اقتصادی این کشورها ابراز داشتند. اعضای سازمان وحدت آفریقا پیشنهاد کردند که یک موراتوریوم ده ساله در مورد وام‌ها معمول گردد و مهلت‌های وام‌های تازه تا پنجاه سال طولانی شود و بازپرداخت بخشی از وام‌ها با پول محلی اجازه داده شود. سازمان وحدت آفریقا خواهان تشکیل کنفرانس بین‌المللی پیرامون

فریاد زندانی

"...من توده‌ای نیستم. ولی به دلیل سیاسی مدتی در زندان بودم و در آنجا با توده‌ای‌های قهرمان در بند آشنا شدم و دیدم که چه صبور و هشیار مقاومت می‌کنند. در جشن (مه‌دیدم که چگونه توده‌ایها جشن گرفتند و همه را به کمیوت (تنها چیزی که گاهی در زندان پیدا می‌شد) دعوت کردند. با خیلی از توده‌ایها آشنا شدم. یکی از آنها شعری سروده بود که برایم خواند. من آن را از برکردم. حالا که بالاخره از دست چنایتکاران خینی رها شده‌ام آن را برایتان می‌فرستم. امیدوارم که این فریاد رادر گوشه‌ای از "نامه مردم" چاپ کنید."

شبکه

شبکه‌ای است

با موشها

که پرسه می‌زنند.

با کرکها

که آدم می‌درند.

با کرکها

که آدم می‌خورند

چغندا

ادای بلبل

غلاشها

ادای قناری درمی‌آورند.

ترانه‌ها می‌گربانند،
در این شبکه.

*

شبکه‌ای است
ماه؛ چشم زندانی
خورشید؛ روزنه سلول
شمع زندانی؛

خون خشکیده بر زمین.

نه رودخانه‌ای
و نه آبخاری.
گیمش خار
چانورش مار.

*

شبکه‌ای است
آری شبکه‌ای است

ش

سال ۶۶

سربازان شوروی شعله‌ور نخواهد شد؟ لازم نیست پیشگویی بکنیم، اما فکر می‌کنیم که جلوی اینگونه روند رویدادها را، اگر کسانی، که اینک علیه برادران خود می‌جنگند، موضع مسئولانه اتخاذ کنند و بکوشند به ساختمان صلح آمیز ملحق شوند می‌توان گرفت. اما اگر نه از دلایل خردمندانه بلکه از احساسات دامن زده شده با تعصب کوررهنمون شوند، با اراده "رشد یافته" خلق افغانستان برای دستیابی به صلح در کشور و با تعهد دولتها که دیگر در امور داخلی افغانستان مداخله نکنند تعارض خواهد داشت.

تعهدات ژنو راههای کمک از خارج به کسانی را که می‌خواهند با نیروی اسلحه اراده خود رابه مه "خلق تحمیل کنند خواهد بست. و اگر نیاز باشد، در این مرحله می‌توان روی استفاده از امکانات سازمان ملل متحد و شورای امنیت نیز فکر کرد.

پیام پلنوم دی ماه * * *

برای پرده افکندن بر جلوه‌های پر شکوه پایداری شما، جهانیان می‌دانند که در دخمه‌های مرگ و شکنجه رژیم "ولایت فقیه" دهها هزار کارگر، دهقان، دانشجو، روشنفکر، نظامی، زن و مرد، پیر و جوان و نوجوان بخاطر پایبندی به آرمانهای انسانی و عشق به مردم دشمنی آشتی‌ناپذیر با امپریالیسم و ارتجاع در دشوارترین و غیر انسانی‌ترین شرایط به بند کشیده شده‌اند. حکام مرتجع جمهوری اسلامی برای به زانو در آوردن شما از هیچ تبهکاری، هر چند خونبار، فروگذار نمی‌کنند. چرا که آنها در سترگی آرمانهای والای انسانی و انقلابی شما، در صلابت روحی و سلامت اخلاقی شما، در اراده پولادین و امید بی پایان شما و در پایداری قهرمانانه و حماسه‌ای شما خواری و خفت و مرگ خویش را می‌پسندند.

رفقا و دوستان در بند!

ما بار دیگر برای برافراشته نگه داشتن هر چه بر شکوهر درفش خونین و مقدس مبارزه گرد آمدیم. گردهمایی ما، که با سکوت بیاد همه بخون خفتگان راه حزب و جنبش و با درود بشما گشایش یافت، وظیفه سنگین بررسی و تصمیم‌گیری درباره یک رشته مسائل پر اهمیت سیاسی و سازمانی در پیوند با امر خطیر پیش‌برتر حزب و جنبش و انقلاب ایران را در پیش رو داشت. پلنوم، ضمن تحلیل علمی عمده‌ترین رویدادهای جهان و ایران، به این نتیجه رسید، که شرایط عینی و ذهنی حاکم بر جامعه و نیز رخدادهای پس از "کنفرانس ملی" بر برنامه نویسن حزب ما مهر تأیید می‌زند. بر این بنیان، پلنوم بار دیگر بر موضع اصولی و برنامه‌ای حزب مبنی بر ضرورت سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی، برای ایجاد هر گونه دگرگونی بنیادی بسود کارگران و دیگر زحمتکشان پای فشرده حزب ما تشکیل "جبهه متحد خلق" را یگانه ضامن مطمئن فرازبویی جنبش انقلابی، سرنگونی رژیم خودکامه و برپایی حکومت انقلابی و دمکراتیک ارزیابی می‌کند. ما بر آنیم، که پس از واژگونی رژیم، تنها در صورتی انقلاب ایران در نیمه راه نمی‌ماند و با ژرفش و گسترش درنگ‌ناپذیر دستاوردهای خود، با گامهای استوار بسوی پیروزی نهایی به پیش می‌رود، که رهبری حزب واحد پیشاهنگ طبقه کارگر، با برخورداری از پشتیبانی اکثریت وسیع توده‌های خلق، اعمال گردد. در این راستا، در چارچوب حفظ اصولیت انقلابی، ما به سهم خود از هیچ کوششی دریغ نوزریده و نخواهیم ورزید. بنظر ما، مصوبات "کنفرانس ملی" و تدابیر اتخاذ شده در پلنوم دی ماه ۱۳۶۶ کمیته مرکزی حزب، بانگوشی سرشار از واقع‌بینی، شالوده‌های ضرور و زمینه‌ها و راههای عینی دستیابی به اتحاد وسیع نیروهای انقلابی و دمکراتیک را فراهم آورده است.

رفقای عزیز! مبارزان در بند!

شادرسیم با شما مبارزان دوزخی رژیم نیاز به اتحاد عمل نیروهای ترقیخواه را با تمام وجود درک و

پنج‌گام * * *

و صلاحیت در جامعه و طبعا قدمهای بعدی نمی‌تواند جز دفاع از نظامات اقتصادی خاص و نهادینه شده مصل سرمایه‌چیز دیگری باشد...

نویسنده یکی از علل پیشروی این روند را "حذف فضای سالم برخورد آرا و اندیشه‌ها و نقد و نقادی اوضاع" بر می‌شمارد که "چشم و گوش ما (بخشی از هواداران رژیم) را از توجه به برخی گرایشات و انحرافات بازداشت".

یورش بهیمنی به حزب توده ایران و دیگر نیروهای مترقی و انقلابی در چارچوب روند "حذف فضای سالم برخورد آرا و اندیشه‌ها" برنامه ریزی شد و به اجرا درآمد.

پیگمان نخستین و بلندترین گام برای برخاستن دیو سرمایه خاموش ساختن صدای پالنده حزب بود که در میان زحمتکشان کشور و محرومان پارقه امیدی تاپانده بود. دیو سرمایه همه اهرمهای قدرت چهنی خود، از "سیا" و "انتلیجنس سرویس گرفته تا "موساد" و "ساواجا" را بکار گرفت تا این صدا را، که چکیده ذهن بیدار توده‌ها بود و از نیازهای دست‌نیافتنی جامعه سرچشمه میگرفت، خاموش سازد. دیو سرمایه زمانی نفس راحت کشید که "سربازان گمنام" خینی شانه به خانه توده‌ایها حمله کردند و بهترین فرزندان انقلاب را به بند کشیدند تا با انواع و اقسام بی‌حرمتی‌ها، صحنه‌سازیها و دروغ‌های بی‌شمارانه جاده صاف کن سلطه مطلق ارتجاع و گسترش نفوذ امپریالیسم شوند. چالب است که در مقطع نهیمین سالگرد انقلاب، آیت الله موسوی

احساس می‌کنید و در رویارویی با دشمن مشترک، چنین اتحادی را بوجود می‌آورید و برای گسترش دامنه آن به برون از تکنای زندان هم به کوششی مقدس و ستایش آمیز دست می‌زنید. شرکت یکپارچه شما، قطع نظر از تعلق سیاسی و سازمانی، در اعتصاب غذای "اوبین" و "گوهر دشت" و شرکت خانواده‌های آنان در تظاهراتی، که در آستانه ورود دبیر کل سازمان ملل متحد به تهران در برابر مقر این سازمان بر پا گردید، جلوه درخشانی از این کوشش آگاهانه و آموزنده را بنمایش گذارد.

در این گستره، تا آنجا که به سیاست و عملکرد حزب توده ایران ارتباط می‌یابد، حزب ما، به گوامی تاریخ، همواره صادقانه در راه ایجاد زمینه‌های مساعد همفکری و اتحاد عمل میان نیروهای ترقیخواه، بگونه‌ای خستگی‌ناپذیر و با تمام توان تلاش ورزیده و خواهد ورزید. مصوبات پراممیت پلنوم دی ماه ۱۳۶۶ کمیته مرکزی جلوه بارزی از این تلاش است.

رفقای توده‌ای! فرزندان در بند خلق!

شما در قلوب سرشار از مهر مردم ایران جای دارید. اگر چه اینک دستهای گرم شما را در دست نداریم ولی مطمئن باشید که شما در رزم هر روزه

اردبیلی، در مراسم نماز جمعه ۱۲ بهمن با نهایت وقاحت، یکی از "دستاوردهای انقلاب" را "خاتمه دادن به حیات سیاسی احزاب وابسته (۱) و گروهکها در ایران" بر شمرده. منظور او از "احزاب وابسته" حزب توده ایران، یعنی میهن دوست ترین گردان در میان نیروهای مترقی و انقلابی است. دشمنان حزب، که در شرایط آزادی و دمکراسی نسبی سالهای اول انقلاب خیلی زود در برخورد سیاسی-ایدئولوژیک با آن خلیج سلاح شده بودند، راه اسلاف خود در دوران حکومت شاه ساواک را در پیش گرفتند و کوشیدند تا با زدن هر چسب ناروای "وابسته" به حزب، چشم حقیقت بین توده‌ها را با پارچه سیاه بپنندند و بدینسان ذهن مردم را از توجه به "گرایشات و انحرافات" خود بازدارند.

اما چ.ا. با وجود ضربات بسیار سختی که بر پیکر حزب توده ایران و دیگر نیروهای مترقی و انقلابی وارد آورده، در عمل نتوانست به حیات تنیاتی آنها خاتمه دهد. شرایط کنونی و رویدادهای داخل کشور مویذ فعالیتهای چشمگیر حزب ماست که روز بروز دامنه‌دارتر و چشمگیر تر می‌شود. بطوری که ارگانهای "امنیتی" رژیم، بویژه "وزارت اطلاعات"، احساس خطر کرده‌اند و برای سنگ انداختن در راه فعالیت حزب تمهیدات تازه‌ای اندیشیده‌اند. صدور احکام اعدام برای گروهی از رفقای در بند ما، افزایش جو فشار و شکنجه، تدارک برگزاری شوهای تلویزیونی با شرکت چند نفر از توده‌ایهای در بند، انتشار برخی نشریات و کتابها در تحریف تاریخ حزب، همه و همه نشان می‌دهد که رژیم چ.ا. هر هدفهای خود کاملاً دست نیافته است.

رزم آوران راه آزادی، استقلال، عدالت اجتماعی و صلح حضور دارید. شما با گذشت فداکارانه و ایثار زندگی بر ارزشتان در راه انسانسارچشمه الهام و امید و شکست‌ناپذیری خلق زنده ما و آشتی‌ناپذیری آن با ارتجاع و امپریالیسم هستید. هیچ نیرویی، هر چند غدار و خونریز، پارای آن را ندارد، که میان شما و پایداری حماسه‌ایتان در زندانها و سنگرهای خاموشی‌ناپذیر مبارزه در بیرون از زندانها جدایی بیفکند. یاران! ما اطمینان داریم، دیری نخواهد پایید، که دستان توانای خلق بساطخیانتکاران به آماجهای انقلاب بهمن را در هم خواهد ریخت و درهای زندانها و سیاهچالها را خواهد گشود.

درد آتشین به زندانیان سیاسی ایران!

برقرار باد اتحاد همه مبارزان راه صلح، آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی!

جاودان باد خاطره شهیدان جنبش انقلابی مردم ایران، که در سیاهچالهای رژیم چ.ا. جان باختند!

درد بر زندانیان توده‌ای و دیگر مبارزان انقلابی در بند!

قانون کار با زهم بیشتر به سود کارفرمایان تغییر خواهد کرد

دروزی پس از انتشار فتوای خمینی در تأیید "شرط الزامی" در قانون کار، شورای نگهبان طی نامه‌ای برای رئیس مجلس، پیش از صد ماده از قانون کار و چندین تبصره، آنرا "خلاف شرع و قانون اساسی" دانسته و به مجلس پیشنهاد کرده است بر پایه "فتوای امام" در آنها تجدید نظر کند!

ایرادات "شرعی" شورای نگهبان تمام مواد اصلی قانون کار و از جمله مواد مربوط به "حداقل مزد"، "ساعات کار"، "مدت کار"، "شرایط کار زنان و کودکان"، "حفاظت کار" و مانند آنها را در بر می‌گیرد. تکیه اصلی شورای نگهبان بر "اصل توافق طرفین در عقد قرارداد کار و عدم دخالت عنصر ثالث مثل دولت" در این امر است.

در آغاز نامه شورای نگهبان به رئیس مجلس گفته می‌شود: "ایراداتی که از لحاظ موازین شرعی بر این قانون وارد شده است بر اساس استظهار از ماده یک آن است که به عنوان "الزام قانونی" اشخاص مذکور را مکلف به تبعیت از این قانون نموده است. لذا بررسی و اظهار نظر در سایر مواد به طور مستقیم و بدون ارتباط با ماده مذکور انجام شده. پدیده‌ای است چنانچه با فتوای امام خمینی مدظله العالی، مجلس شورای اسلامی اصلاحاتی به عمل آورد، شورای نگهبان با توجه به فتوای معظم له بررسی و اظهار نظر خواهد کرد."

مجلس و وزارت کار سخت بر این باور بودند که با فتوای خمینی مسئله عبور قانون کار از صافی "شرع" دیگر حل شده است. ولی نامه مهم شورای نگهبان که بویژه ماده یک آن یعنی "الزام قانونی" مورد تأیید خمینی را انگیزه اصلی ایرادات شرعی می‌داند و سپس موافقت خمینی با بررسی اینگونه اختلافات در "مجمع شورتی" نشان می‌دهد که قانون کار همچنان در دست انداز درگیریهایی پایان ناپذیر میان جناح‌های باقی خواهد ماند و به احتمال قوی باز هم بیشتر به سود کارفرمایان تغییر خواهد کرد.

شورای نگهبان بنا را بر این گذاشته است که "الزام کارگر و کارفرما به شرایط و اموری که در ضمن قرارداد مقرر نکرده باشند و یا اطلاق قرارداد موجب آن نشده باشد شرعی نیست" و بدینسان اساس کار را بر "توافق" کارگر و کارفرما می‌نهد. این در حالی است که در یک کشور سرمایه داری عقب مانده

مانند ایران، چنین "توافقی" بطور عمده به نفع کارفرماست و کارگر گرسنه‌ای که جز نیروی کار خود سرمایه‌ای ندارد، اگر از حمایت قانون و داشتن حق تشکل برخوردار نباشد به هیچ وجه نمی‌تواند شرایط عادلانه خود را به کارفرما بقبولاند و برعکس، این کارفرماست که همیشه می‌تواند شرایطی غیر عادلانه را به کارگر تحویل کند.

شورای نگهبان در نامه خود به رئیس مجلس مواد اصلی قانون کار را یک به یک نفی می‌کند. در نامه آمده است: "مدت قرارداد کار باید بوسیله طرفین حسب مورد معین شود و الزام بر تعیین آن طبق آئین نامه و یا قانون شرعی نیست". در بند بیست و هشتم نامه شورای نگهبان مشخص شدن مرخصی سالیانه کارگران خلاف شرع شناخته شده است.

همچنین شرایط کار زنان که مدت و نحوه مرخصی بارداری و زایمان کارگران زن را مشخص می‌کند بطور کلی خلاف شرع تشخیص داده شده و تأکید گردیده است که نمی‌شود چنین الزامی را برای کارفرمایان بوجود آورد. شورای نگهبان محدودیت ساعات کار را نیز خلاف شرع دانسته و آنرا تنها با توجه به توافق طرفین قابل قبول می‌داند. ممنوعیت بکارگماردن جوانان کمتر از ۱۵ سال هم خلاف شرع اعلام شده است. شورای نگهبان بر آنست که:

"اطلاق آن (ممنوعیت کار کودکان) در صورتیکه با اجازه "ولی" و ملاحظه مصلحت "صغیر" باشد شرعی نیست". یعنی از نظر شورای نگهبان به کارگماردن کودکان با اجازه "ولی" اشکال شرعی ندارد. ماده مربوط به "حفاظت فنی و بهداشت کار" که می‌گوید اگر کارگری مبتلا به بیماری ناشی از کار و یا در معرض ابتلا باشد باید بدون کاهش مزد به قسمت مناسب دیگری انتقال یابد نیز خلاف شرع تشخیص داده شده است. پیرامون تشکلهای کارگری هم که در قانون کار برای "انجمن‌های اسلامی"، "شوراهای اسلامی کار" و "انجمن‌های صنفی کارگران"، بمنظور انتقال تجربه و اطلاعات و استفاده از نیروهای همدیگر تشکیل کانون‌های هماهنگی و کانونهای عالی هماهنگی در سطحی فراتر از یک کارگاه و یا کارخانه پیش بینی شده است، شورای نگهبان صاف و ساده با مبعستگی کارگران مخالفت کرده و نوشته است: "در قانون اساسی صرفاً صحبت از انجمن‌ها و شوراهای انجمن‌های صنفی است و چیزی بالاتر از اینها انجام مطرح نشده است."

محاکمات انقلابیون در بند تأکید ورزیده اند.

از جمله امضاکنندگان بیانیه نامبرده عبارتند از:

- انیس هاشمی، رهبر حزب سوسیالیست

پاکستان

- دکتر اعزاز زنجیر، رهبر فدائیان کارگران

پاکستان

- سعید رضا سعید، شاعر انقلابی و مردمی

- بشیر نیازی، قومی محاذ آزادی (جبهه آزادی)

ملی

- حسن عسکری، دبیر حزب سوسیالیست

پاکستان (سند)

- س.م. الطاف، رهبر حزب کارگران و

دمقنان

وقتی حتی در داخل کشور کارگران حق ارتباط با یکدیگر را نداشته باشند، در مورد همبستگی آنان با کارگران و دیگر کشورهای جهان البته نمی‌تواند سخنی در میان باشد.

اینکه شورای نگهبان پس از انتشار فتوای خمینی در پاسخ به نامه وزیر کار، بدون اینکه در مواضع خود تجدید نظر کند، قانون مصوبه مجلس را به بهانه‌های "شرعی" در واقع رد می‌کند و آنرا باز پس می‌فرستد، نباید امری ساده تلقی شود. همانگونه که می‌توان دید پس از نامه صافی، دبیر شورای نگهبان، به خمینی پیرامون همین مسئله و پاسخ تند خمینی به او و حتی پس از عقب نشینی ظاهری فقهای شورای نگهبان در برابر خمینی و گردن نهادن بر "ولایت مطلقه ولی فقیه"، آنان باز هم نامه خود را از مجلس پس نگرفته‌اند و بر تغییر بنیادی قانون کار به سود کارفرمایان و سرمایه‌داران پافشاری کرده‌اند.

ضمناً "نرم شدن" موضع خمینی و واگذاری "ولایت مطلقه ولی فقیه" به یک نهاد من درآوردی نشان می‌دهد که آقایان "فقها" پس از فتوای آشکار خمینی قانون کار را تصادفاً رد نکرده‌اند و می‌دانسته‌اند که او چاره‌ای جز تن دادن به سازش ندارد.

بیگمان هم موضع خمینی که خود را مافوق قوانین می‌داند و هم موضع متکران ولایت او که قانونگذاری از سوی بشر را خلاف "شرع" می‌دانند هر دو به زیان کارگران است. بطور خلاصه می‌توان گفت که شورای نگهبان این حق را برای خود قائل است که هر گامی بسود کارگران و زحمتکشان را خلاف شرع اعلام کند و خمینی حق مسلم "ولی فقیه" یعنی شخص خودش می‌داند که جلوی اجرای هر گونه قانونی را بگیرد.

به دیگر سخن، کارگران حتی اگر موفق شوند مقاومت شورای نگهبان را درهم بشکنند و خواسته‌های خود را در قانون کار بکنجاند تازه در چهره "ولی فقیه" با کسی سروکار دارند که بایک اشاره چشم می‌تواند قانون و قانونگذار را در زباله‌دان بیندازد. پس مبارزه در راه تدوین قانون کاری عادلانه که حای مبرم‌ترین خواسته‌های فروشندگان نیروی کار باشد از مبارزه علیه رژیم ارتجاعی "ولایت فقیه" نمی‌تواند و نباید جدا باشد.

- قاضی جمیل، حزب عوامی ملی

- ظفر رضوی، رهبر اتحادیه سراسری

ژورنالیستهای پاکستان

- دکتر منظور احمد، شخصیت انقلابی و مردمی

پاکستان

- زهره داودی، رهبر انجمن زنان جمهوری

خواه

- ن.م. دانش، شاعر انقلابی و مردمی پاکستان

- علی حسن چاندیونی، رهبر فدائیان

دمکراتیک دانشجویان پاکستان

رویدادهای تاریخی بهمن ماه

امسال، بعلت تصادف با برگزاری پلنوم دی ماه کمیته مرکزی حزب توده* ایران سپس انتشار اسناد آن، "نامه مردم" نتوانست بموقع پادی از رویدادهای تاریخی بهمن ماه در کشور ما بکند.

دوم بهمن، سالروز جنبش دمکراتیک خلق کرد است. چهاردهم بهمن، روز شهادت دکتر تقی ارانی، بعنوان روز شهیدان حزب و جنبش برگزیده شده است. هفدهم بهمن، روزی است که در آن توطئه* تنگین رژیم ارتجاعی حاکم بر کشور علیه حزب توده* ایران وارد مرحله* عمل گردید. هجدهم بهمن، یادآور سالگرد بنیان گذاری تشکیلات دمکراتیک زنان ایران است. نوزدهم بهمن امسال، سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) هفده ساله شد و سرانجام بیست و دوم بهمن ماه می توانست روزی باشد که در آن، همه ساله مردم ایران رهائی خود از یوغ امپریالیسم بین المللی و ارتجاع داخلی را جشن بگیرند. اما دریغ که بر اثر خیانت سران مرتجع جمهوری اسلامی به آرمانهای والای انقلاب ضد امپریالیستی و مردمی بهمن، این انقلاب نتوانست به هدفهای خود دست یابد.

خواست نیروهای مترقی پاکستان

گروهی از برجسته ترین رهبران اتحادیه های کارگری، دهقانی، دانشجوئی، و احزاب مترقی و انقلابی، دانشمندان و ادیبان انقلابی و مردمی، پزشکان، حقوقدانان و شخصیت های مستقل پاکستان طی بیانیه ای، که در برخی از روزنامه های این کشور انعکاس یافت، خواستار پایان جنگ، خروج نیروهای نظامی امریکا از منطقه خلیج فارس و آزادی زندانیان سیاسی در ایران شدند.

در این بیانیه که پس از انتشار مورد تایید بسیاری دیگر از شخصیت های ملی و انقلابی پاکستان قرار گرفت، بویژه از مردم پاکستان خواسته شده است که از مبارزه مردم ایران برای صلح قاطعانه پشتیبانی کنند. امضا کنندگان نگرانی عمیق خود را از ادامه جنگ ایران و عراق، با بیش از یک میلیون کشته و (معادل) میلیاردها رویه خسارت های مادی، که سبب تشدید حضور نیروهای نظامی امریکا و دیگر کشورهای امپریالیستی در منطقه شده و "تهدیدی جدی برای صلح و امنیت جهانی بشمار می رود" ابراز داشته اند.

در متن بیانیه، دستگیری، شکنجه و اعدام بقیه در ص ۷

انعکاس خبر "نامه مردم" در رسانه های گروهی جهان

افشاکری "نامه مردم"، شماره ۱۹۲، در زمینه صدور حکم اعدام نزدیک به ۷۰ تن از زندانیان سیاسی و از آنجمله تعدادی از رفقای دربند توده ای، در رسانه های گروهی جهان انعکاس وسیعی یافت.

سازمانها و احزاب مترقی کشورهای مختلف جهان با انتشار گسترده* این خبر افکار عمومی را یکبار دیگر به جنایات شومی که بطور روزمره در ایران "اسلامی" انجام می گیرد، جلب کردند. در تلگرامها و اعلامیه های صادره از سوی نیروهای پیشرو در گوشه و کنار جهان، بر آزادی فوری همه* مبارزان آزادیخواه و میهن دوست ایران از سیاهچالهای رژیم ج.ا. تاکید شده است.

برای نمونه در تلگرام حزب کمونیست فرانسه به سفارت ج.ا.ا. در پاریس آمده است: "حزب کمونیست فرانسه تأثر و اعتراض شدید خود را نسبت به صدور احکام اعدام برای ۷۰ زندانی سیاسی ایران، از جمله اعضای حزب توده* ایران، ابراز می دارد. مانجات جان این دمکراتهای پیشرو و کمونیست را، که قربانی اختناق خونین و جابر رژیم "تهران" شده اند، مصرأ خواستاریم."

شرکت کمیسیون ارتباطات سندیکائی

در کنفرانس بین المللی پاریس

به ابتکار "کمیته تدارکاتی بین المللی" متشکل از سازمانهای سندیکائی گوناگون ملی، منطقه ای و بین المللی، کنفرانس جهانی پیرامون سندیکاها و امنیت اقتصادی بین المللی از ۱۲ تا ۱۴ بهمن ماه جاری در پاریس برگزار شد. "کنفدراسیون عمومی کار" فرانسه (ث.ژ.ت.) میزبان هیاتهای نمایندگی ۷۴ کشور و ۱۲۸ سازمان سندیکائی ملی در جریان کنفرانس بود. "کمیسیون ارتباطات سندیکاهای زحمتکشان ایران"، "سازمان بین المللی کار"، "کنفرانس سازمان ملل متحد درباره توسعه و تجارت" - "اوپکتاد"، اقتصاددانان برجسته کشورهای مختلف و نیز ابراهیم ذکریا، دبیر کل "فدراسیون سندیکائی جهانی"، از جمله شرکت کنندگان کنفرانس یاد شده بودند.

کنفرانس در شرایطی برگزار شد که فقر و بیکاری بطور بی سابقه ای سراسر جوامع سرمایه داری را فرا گرفته و عدم امنیت اقتصادی زندگی اکثریت مردم و در وهله نخست زندگی زحمتکشان این جوامع را مورد تهدید جدی قرار داده است. از اینجهت، یکی از آماج های اصلی فعالیت سندیکائی در عرصه ملی و بین المللی فائق آمدن بر "ناامنی" اقتصادی است. به منظور تهادل نظر پیرامون بحرانهای

شماره ۲ "مسائل صلح و سوسیالیسم" منتشر شد

سارگین - ترکیه

- درس می گیریم و تصحیح می کنیم (ف. فروتوس - اسپانیا)
- انگیزشی نو برای سیاست رفوم. مطبوعات چین درباره "کنگره* سیزدهم ج. ک. چین
- ایالات متحده* آمریکا - اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی: روبروئی یا همکاری (هنری کیسینجر - ایالات متحده* آمریکا)
- اندیشه هایی چند درباره* حزب (دیمیتر آنانیف - بلغارستان)

- شماره* ۲ (۱۹۸۸) "مسائل صلح و سوسیالیسم"، نشریه* تئوریک و اطلاعاتی احزاب کمونیستی و کارگری، منتشر شد. از جمله مقالات این شماره عبارتند:
- نخستین گام بسوی جهانی بری از جنگ افزارهای هسته ای (تفسیر)
- اهمیت مبارزه در راه بقای بشریت در چیست؟ (ه. وارگاس کاربونل - کستاریکا)
- وحدت تحقق یافت (ج. کوتلو، ن.

کمکهای مالی رسیده:

- مانی نروژ ۱۰ دلار
- سام آمریکا ۱۰ دلار
- حسن سوئد ۱۰۰ کرون
- پسری به حزب پدرش آمریکا یک گلدان پاشاخه های گل همراه ۱۷۰ دلار
- رفقای دالاس آمریکا ۲۱۲ دلار

NAMEH
MARDOM
NO: 195

آدرس پستی:
P.B. 49034
10028 Stockholm 49
Sweden

23 Feb. 1988

جبهه متحد خلق ضامن پیروزی انقلاب است